

הכסח הלנה הלנית - וכסח לן

(1) במדבר פרק ט, א-כג

(א) וידבר ה' אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: (ב) ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו: (ג) בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל-חקתיו וככל-משפטו תעשו אתו: (ד) וידבר משה אל-בני ישראל לעשות הפסח: (ה) ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה' את-משה בן עשו בני ישראל: (ו) ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשות-הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: (ז) ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגדע לבלתי הקריב את-קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל: (ח) ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה-יצוה ה' לכם:

(ט) וידבר ה' אל-משה לאמר: (י) דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כי-יהיה-טמאו לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח לה': (יא) בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומרדים יאכלהו: (יב) לא-ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברו-בו ככל-חקת הפסח יעשו אתו: (יג) והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כיון קרבן ה' לא הקריב במועדו חטאו וישא האיש ההוא: (יד) וכי-יגור אתכם גר ועשה פסח לה' כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

(טו) וביום הקים את-המשכן פסה הענן את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש עד-בקר: (טז) כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה-אש לילה: (יז) ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענן שם יחנו בני ישראל: (יח) על-פי ה' יסעו בני ישראל ועל-פי ה' יחנו בל-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: (יט) ובהאריך הענן על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת ה' ולא יסעו: (כ) ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על-המשכן על-פי ה' יחנו ועל-פי ה' יסעו: (כא) ויש אשר-יהיה הענן מערב עד-בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: (כב) או-ימים או-חדש או-ימים בהאריך הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: (כג) על-פי ה' יחנו ועל-פי ה' יסעו את-משמרת ה' שמרו על-פי ה' ביד-משה:

Questions:

- 1) When was this command given?
- 2) Why did they have to be "reminded" to bring the פסח?
- 3) When was the פסח שני first "celebrated"?
- 4) Why is the retrospective description of the protective cloud presented here?

(2) שמות פרק יב

(יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והייתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה': (יג) והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עליכם ולא-יהיה בכס נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: ...
 (כד) ושמרתם את-הדבר הזה לחק-לך ולבניך עד-עולם: (כה) והיה כיתבאו אל-הארץ אשר יתן ה' לכם פאר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת: (כו) והיה כייאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: (כז) ואמרתם זבח-פסח הוא לה' אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים בגגפו את-מצרים ואת-בתניו הציל ויקד העם וישתחוו: (כח) וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את-משה ואהרן כן עשו:

The Pesach was a "protective" offering, while in the houses, was a protection from the plague.

It was to be brought when we enter the Land

(3) ויקרא פרק י, א-ב

(א) ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתנו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: (ב) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה':

Note the wording – the fire "came out from Hashem and devoured them before Hashem"

(4) במדבר פרק טז, טז-טז

(טז) ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני ה' אתה והם ואהרן מחר: (יז) וקחו איש מחתנו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני ה' איש מחתנו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: (יח) ויקחו איש מחתנו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: (יט) ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-ה' אל-כל-העדה:

(5) במדבר פרק טז, לה

ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת:

Note the similar wording here...

(6) במדבר פרק יז, א-טו

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) אמר אל-אלעזר בן-אהרן הכהן וירם את-המחתת מבין השרפה ואת-האש זרה-הלאה כי קרשו: (ג) את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כיהקריבם לפני-ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: (ד) ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: (ה) זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרבו איש זר אשר לא מודע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני ה' ולא-יהיה קלרח וכעדתו פאר דבר ה' ביד-משה לו: (ו) וילנו כל-עדת בני-ישראל ממחרת על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם את-עם ה': (ז) ויהי בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו אל-אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד ה': (ח) ויבא משה ואהרן אל-פני אהל מועד:

(ט) וידבר ה' אל-משה לאמר: (י) הירמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על-פניהם: (יא) ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם כפי-יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף: (יב) ויקח אהרן כאשרו דבר משה וירץ אל-התוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת וכפר על-העם: (יג) ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה: (יד) ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח: (טו) וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

The deaths of Korah's men led to a rebellion...which led to a Divine plague

Note – the same קטורת which led to the deaths of the 250 men stops the plague...